Ξεκίνησα πριν λίγες μέρες να γράφω το άρθρο, ή καλύτερα τις σκέψεις μου, αλλά πριν το ολοκληρώσω έστειλα το προσχέδιο στον «οικογενειακό» μας δασολόγο (μια και εντάσσεται στο ευρύτερο δραστικό πεδίο του), για μια δεύτερη γνώμη. Η εκτίμηση του θεώρησα πως είναι η απάντηση, αλλά και το συμπλήρωμα του άρθρου και γι' αυτό προτίμησα να τα παραθέσω και τα δύο αυτούσια. Νομίζω ότι η κατακλείδα της απάντησης του Παναγιώτη είναι ο καλύτερος τρόπος να κλείσω το άρθρο και να αφήσω τον κάθε αναγνώστη με ένα θετικό ή αρνητικό προβληματισμό δράσης!

Τώρα που ο Χειμώνας αρχίζει να δείχνει τα «δόντια» του και τα πρώτα γερά κρύα έκαναν την εμφάνισή τους εδώ στο βορρά τα απανταχού δέντρα γίνονται βορά όλων στο όνομα της οικονομικής κρίσης.

Η αλόγιστη και ανεξέλεγκτη υλοτόμηση οποιουδήποτε δέντρου «σκιάζει το χωράφι» ή βρίσκεται στο ρέμα (και άρα δεν ανήκει σε κανέναν) δεν είναι βέβαια κάτι καινούριο. Την τελευταία όμως διετία το φαινόμενο νομίζω πως έχει πάρει τραγικές (αν όχι τραγελαφικές) διαστάσεις.

Κι εμένα αυτός ο τρόπος σκέψης «*θα το κόψουμε (το δέντρο) για ξύλα …να, κάνει και σκιά στο χωράφι* » πάντα ερχόταν σε αντίθεση με την οικολογική μου διαπαιδαγώγηση ότι κάθε δέντρο είναι μια πηγή οξυγόνου και απορρόφησης των ρύπων, ένας φυσικός φράχτης στη δριμύτητα της βροχής, ένα πιθανό σπίτι κάποιων ζώων. Έτσι, μετά από μια συζήτηση με κάποιον περισσότερο εμπλεκόμενο στα δρώμενα, είπα να ψάξω λίγο περισσότερο το θέμα.

Η περιοχή λοιπόν του χωριού μας έχει ενταχθεί στο κοινοτικό δίκτυο Natura 2000 ως ζώνη ειδική προστασίας (ΖΕΠ) από το Υπουργείο Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Παραθέτω τους σχετικούς συνδέσμους:

Ø http://www.ypeka.gr/LinkClick.aspx?fileticket=5pe6Rdsr2Xk%3D&tabid=367&language=el-GR (σχέδιο νόμου)

Ø http://www.opengov.gr/minenv/wp-content/uploads/downloads/2010/10/kya_zones.pdf (Υπουργική απόφαση για τον καθορισμό των μέτρων προστασίας)

Τι σημαίνει αυτό για την περιοχή μας;

Ποιος άραγε θα μπορούσε να μας πει και γιατί δεν μας έχει ενημερώσει κανένας μέχρι τώρα;

Επειδή μάλλον είναι κάτι που δε μας αφορά άμεσα. Δεν έχει να κάνει με οικονομικούς πόρους των ιδιωτών, ούτε και των δήμων, ούτε όμως και των δασολογικών αρχών μας. Στην καλύτερη των περιπτώσεων να το ξέρει κανένας κυνηγός κι αυτό γιατί κάποιες οικολογικές οργανώσεις έχουν εισηγηθεί (καλώς ή κακώς) την απαγόρευση του κυνηγιού σε αυτές τις περιοχές [1] . Θα παραθέσω και θα συμφωνήσω με την άποψη του κ.Μπίρτσα «*Φτάνουμε, λοιπόν, στο σημείο να παρουσιάζονται Ειδικά Διαχειριστικά Σχέδια, Εκθέσεις Τεκμηρίωσης, Σχέδια Κοινών Υπουργικών Αποφάσεων και Σχέδια Προεδρικών Διαταγμάτων χωρίς να ενημερώνονται οι χρήστες των περιοχών (Γεωργοί, Δασικοί συνεταιρισμοί, Κτηνοτρόφοι, Μελισσοκόμοι, Κυνηγοί, Ψαράδες κ.λ.π.). Όσο για την απαίτηση υποβολής προτάσεων απ' όλους αυτούς …. ούτε λόγος. Που είναι λοιπόν η απαιτούμενη κοινωνική συναίνεση;*

Η εμπειρία διδάσκει ότι καμία απαγόρευση και κανένας νόμος, όσο αυστηρός κι αν είναι, δε φέρνει τα αναμενόμενα αποτελέσματα αν δε κατανοηθεί και δε στηριχθεί απ' όλους του φορείς και χρήστες της περιοχής. Πολύ περισσότερο όταν δεν υπάρχει και ο κατάλληλος μηχανισμός που θα επιφορτιστεί με την ευθύνη της φύλαξης των περιοχών αυτών.» [2]

Απάντηση Παναγιώτη Τσολακίδη:

«Οι ΖΕΠ αφορούν κυρίως τα πτηνά (στη δική μας περίπτωση είναι 2 πτηνά τα οποία έχουν το πέρασμά τους τα οποία μπορείς να δεις εδώ: http://filotis.itia.ntua.gr/species/d/6018/ και http://wildlife-archipelago.gr/wordpress/birds-el/λιοστριτσίδα/
) καθώς και την προστασία τους και δεν αναφέρονται τόσο στο υπόλοιπο περιβάλλον, εφόσον αυτές δεν αφορούν έντονες παρεμβάσεις. Οι καλλιεργητικές παρεμβάσεις του Δασαρχείου ακολουθούν ένα σχεδιασμό και συνεπώς θεωρείται ότι δεν είναι έντονες παρεμβάσεις.

Λίγα λόγια από αυτά που θέλω να σου πω σε σχέση με το κείμενό σου.

Η προστασία του Φυσικού περιβάλλοντος δεν έχει κανένα σχεδιασμό στην Ελλάδα. Αυτό είναι πασιφανές από το γεγονός ότι η Δασική Υπηρεσία (που ουσιαστικά αποτελεί τον ελεγκτικό μηχανισμό για την προστασία αλλά και τη σωστή διαχείριση) δεν έχει κανένα πλάνο, δεν έχει όραμα και στόχους και συνεπώς απλά υφίσταται. Παράλληλα, τα χέρια της είναι δεμένα διότι δεν μπορεί να πραγματοποιήσει έλεγχο λόγω της κοινωνικής δομής αλλά και της απαξίωσης της υπαίθρου. Πράγματι για να υπάρξει εφαρμογή νόμων και νομοθετημάτων ο λαός πρέπει να είναι σύμφωνος, ή κατ' ελάχιστο να ενημερώνεται. Τι είναι όμως αυτό που ακολουθεί τη σωστή πορεία στην Ελλάδα σήμερα;

Ένας καλός τρόπος, που προσωπικά προωθώ, είναι μέσω της ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Με τον όρο "ιδιωτική πρωτοβουλία" εννοώ την οποιαδήποτε πρωτοβουλία που έχει κατεύθυνση από κάτω προς τα πάνω στην πυραμίδα της διοίκησης του κράτους. Δηλαδή, δεν περιμένω από τον πολιτικό να κάνει πράγματα, αλλά "αναγκάζω" τον πολιτικό να αποδεχτεί πράγματα που έπρεπε ο ίδιος να εφαρμόζει.

Η προστασία της ΖΕΠ δεν υφίσταται. Συνεπώς, εφόσον ο κυνηγός θέλει να συνεχίζει να βρίσκει θηράματα (αυτά μπορεί να στα πει ένα συνειδητοποιημένος κυνηγός καλύτερα) θα προστατέψει τα μέρη αυτά. Αντίστοιχα ισχύει και για τον γεωργό ο οποίος είναι κάτοικος

μίας ορεινής περιοχής . Αν (πχ) δεν θέλει να δει πλημμύρες μέσα στο σπίτι του επειδή δε συγκρατεί νερά το βουνό, δε θα κόβει δέντρα. Ούτε και θα εκχερσώνει, ούτε θα παίρνει άμμο από εκεί που δεν επιτρέπεται στα ποτάμια. Αλλά και αυτά απαιτούν παιδεία. Κοινωνική παιδεία, που την έχουμε χάσει.

Βέβαια, στο ρου της ιστορίας, σε κρίσεις και δυσκολίες, το πρώτο που καταστρεφόταν ήταν ο φυσικός πλούτος της Ελλάδας, για το λόγο αυτό και δεν υπάρχουν δάση στις κορυφές των βουνών μας αλλά και σε πολλά ορεινά λιβάδια. Κάποτε η Ελλάδα είχε λιοντάρια. Δύσκολο; Καθόλου, αν αναλογιστεί κανείς το ανάγλυφό της αλλά και την πλούσια πανίδα και χλωρίδα.»

Εύχομαι αν βρούμε εφαλτήρια για να μην επιβεβαιώσουμε το «ρου της ιστορίας»!!!!

TRINITY

---

[1] http://alectorisgraeca.phpbb24.com/z-e-27-t1458.html

[2] http://www.orion.net.gr/index.php?m=3&c=art/natura/index.htm#TiEinai